

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
משום זורע.	רב יוסף:										◆	■	◇	ב:	
כוותי ידיי מסתברא, מה דרכו של חורש - לרפויי ארעא, האי נמי מרפויי ארעא.	רבה:										■			ב:	
כוותי ידיי מסתברא, מה דרכו של זורע - לצמוחי פירא, הכא נמי מצמח פירא.	רב יוסף:										■			ב:	
לדידך קשיא, ולרב יוסף קשיא.	אביי לרבה:										ז		◇	ב:	
לדידך קשיא: משום חורש אין, משום זורע לא?											ז			ב:	
לרב יוסף קשיא: משום זורע אין, משום חורש לא?											ז			ב:	
וכי תימא כל היכא דאיכא תרתי לא מיחייב אלא חדא											!			ב:	
זומר וצריך לעצים - חייב שתים, אחת משום נוטע ואחת משום קוצר.	והאמר רב כהנא:										■	ז	◇	ב:	
קשיא.											■		◇	ב:	
המנכש והמחפה לכלאים - לוקה	איתיביה רב יוסף לרבה: [ת"ק]										◆	■	ז	◇	ב:
אף המקיים.	רבי עקיבא:										◆	■	ז	◇	ב:
בשלמא לדידי דמינא משום זורע - היינו דאסירא זריעה בכלאים, אלא לדידך דאמרת משום חורש - חרישה בכלאים מי אסירא?													ז	ב:	
משום מקיים.	אמר ליה: [רבה]										!		◇	ב:	
אף המקיים	והא מדקתני סיפא -רבי עקיבא:										■	ז		ב:	
מכלל דתנא קמא לאו משום מקיים הוא												ז		ב:	
כולה רבי עקיבא היא, ומאי טעם קאמר מאי טעם המנכש והמחפה בכלאים לוקה - משום מקיים, שרבי עקיבא אומר אף המקיים.											!		◇	ב:	
מאי טעמא דרבי עקיבא											^			ב:	
(ויקרא י"ט) שדך לא תזרע כלאים אין לי אלא זורע, מקיים מניין? תלמוד לומר כלאים שדך לא.	דתניא:										!		◇	ב:	
משקין בית השלחין במועד ובשביעית.	תנן:										■	ז	◇	ב:	
בשלמא מועד משום טירחא הוא, ובמקום פסידא שרו רבנן. אלא שבועית, בין למאן דאמר משום זורע, ובין למאן דאמר משום חורש - זריעה וחרישה בשביעית מי שר?												ז	◇	ב:	
בשביעית בזמן הזה, ורבי היא.	אביי:										!		◇	ב:	
(דברים ט"ו) וזה דבר השמטה שמוט - בשתי שמיטות הכתוב מדבר, אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים. בזמן שאתה משמט קרקע - אתה משמט כספים, ובזמן שאי אתה משמט קרקע - אי אתה משמט כספים.	דתניא, רבי:										■	!		ב:	
אפילו תימא רבנן, אבות אסר רחמנא, תולדות לא אסר רחמנא, דכתיב (ויקרא כ"ה) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו'. מכדי, זמירה בכלל זריעה, ובצירה בכלל קצירה, למאי הלכתא כתבינהו רחמנא? למימרא: דאהני תולדות - מיחייב, אאהרנייתא - לא מיחייב.	רבא:											!	◇	ב:	